

# کمیته زنان شورای ملی مقاومت ایران گزارش ماهانه

ژوئیه ۲۰۱۲



ماه ژوئیه، ماهی بود که در آن زنان ایران در اعتراض و ایستادگی برای رسیدن به حقوق حقه شان، بودند. طی ماه رمضان، دستگیری و فشار بر زنان به بهانه حجاب بالا رفت؛ شرایط زنان بازداشت شده در زندان ها سخت تر شد و دختران جوان، از طرح های سرکوب، در امان نماندند. با این وجود، فریاد اعتراض زن ایرانی، خاموش نشد.

زنان پرستار، در اعتراض به طرح غیرقانونی وزارت بهداشت، بیش از ۴۰ روز مداوم، اعتراض کردند و در مقابل بیمارستان ها و مراکز درمانی، تجمع های خود را شکل دادند. بستگان زندانیان، در مقابل دادگستری در تهران به تحصن خود ادامه دادند. و در آخرین روزهای ماه، زنان معلم، صفوف اعتراض خود را علیه بی عدالتی، در برابر دولت سرکوبگر روحانی تشکیل دادند. خواسته های آنها در شعارهایشان منعکس بود. آنجا که می گفتند: ما آزادی می خواهیم، ما حقوق برابر می خواهیم و ما همه با هم هستیم و با هم، برابر.

از دیگر تحولاتی که در ماه ژوئیه خبرش فراگیر شد، جنایت اسید پاشیدن بر صورت زنان و دختران جوان بود. آنچه که مردم مهاباد و فعالین حقوق بشر، جوابش را با تظاهراتی گسترده دادند.

قوانین غیرانسانی مانند قانون حجاب و یا برخورد با زنان و جوانان در خیابان ها، از دیگر اقداماتی بود که در ماه گذشته، از سوی مجلس و بالاترین مقامات رژیم، در دستور کار قرار گرفت و زنان قربانیان اول آن بودند.

## دستگیریهای خودسرانه

در ماه ژوئیه، بهانه اصلی دستگیری ها و بازداشت ها از سوی ماموران امنیتی، « ماه رمضان» بود! در اینباره، ماموران پلیس در تبریز، اقدام به دستگیری ۹۲ جوان - شامل ۴۱ دختر جوان - کردند. تنها اتهام آنها صرف غذا در کافی شاپ بود. (خبرگزاری فارس - ۹۴/۴/۲) در دزفول نیز در نمونه ای دیگر، ۲۶ دختر جوان در حومه شهر بازداشت شدند. اتهام آنها، شرکت در یک مهمانی شبانه بود. (سایت تابناک - ۹۴/۴/۳۰)

## زندان

شرایط زنان و مادران زندانی از زبان خودشان، موضوعی بود که تکاندهنده ترین گزارشها و خبرهای این ماه را به خود اختصاص می داد. زنانی که در عین شرایط بسیار سخت، از عاطفه مادری هم محروم هستند و رژیم ایران، کوچکترین حقوقی را برایشان به رسمیت نمی شناسد. آنها که در اعتصاب غذا، گاه تا مرگ، گام هایی کوچک، فاصله دارند.

## شرایط زندان



در ماهی که پشت سر گذاشتیم، در مورد شرایط حبس غیرانسانی آتنا دائمی - فعال مدنی ۲۷ ساله سازمان عفو بین الملل اطلاعیه ای صادر کرد و در آن به نقض اولیه ترین حقوق او مانند حق دادرسی عادلانه پرداخت.

(عفو بین الملل - ۹۴/۴/۱۲)



«من مادر هستم، بچه هایم از پشت میله های زندان من را می بینند!» بخشی از نامه مادری است که در پنجمین سال حبس خود از شرایط زندان می نویسد. مریم اکبری منفرد، ۴۰ ساله در ای نامه تاکید کرده است، بدون داشتن وکیل محاکمه شدم و هیچگاه فرصت دفاع نیافتم.



تنها خواسته ام، عدالت بود. نرگس محمدی، از دیگر مادران بازداشتی است. او نیز در نامه ای برای بیان دشواری جدایی از فرزندانش گفته است، «مانند مادر موسی، فرزندانم را به رود نیل سپردم». نرگس محمدی، وضعیت در سلول انفرادی را چنین توصیف می کند: «نه گذاشتند صدای بچه هایم را بشنوم و نه اجازه دادند آنها را ببینم. محرومیت از دیدن عزیزانم بی شباهت به جان کندن نبود». (دویچه وله - ۹۴/۴/۲۹)



## احکام زندان



در ماه ژوئیه، شاهد صدور حکم حبس برای یک فعال سیاسی زن بودیم. مریم سادات یحوی، از فعالان اجتماعی و سیاسی، به هفت سال و نیم حبس محکوم شد. اتهام: اجتماع و تبانی به قصد برهم زدن امنیت ملی!

## نقض حقوق پایه ای

ماهی که پشت سر گذاشتیم، در زمینه نقض پایه ای ترین حقوق زنان، نمونه های تکانهنده ای داشت.

«خودکشی دختری جوانی که پدرش سالها در حبس به سر می برد»، «زنانه شدن کارتن خوابی به خصوص در پایتخت»، «اسید پاشی بر زنان و دختران»، «تصاحب رتبه اول خودسوزی در خاورمیانه در میان زنان ایرانی» و «طرح های سرکوب» از جمله آن بود.



در اوایل ماه شاهد خودکشی دختر زندانی سیاسی کرد، محمدمامین آگوشی بودیم. این دختر ۲۳ ساله، بر اثر فشارهای زندگی که در نبود پدر بر وی وارد شده بود، به زندگی اش پایان داد. به دنبال این واقعه، ماموران از برگزاری ساده ترین مراسمی توسط پدر، جلوگیری کردند.

در مورد کارتن خواب شدن زنان، به خصوص در پایتخت رسانه های حکومتی خبرهای متعددی منتشر کردند. یکی از نمونه ها، خبرگزاری تسنیم بود که کارتن خواب ها را دختران ۱۷، ۱۸ ساله که اغلب سالهای عمر را در گوشه خیابان ها به صبح می رسانند، معرفی کرد. خبرگزاری آنها نیز در اعترافی تکانهنده، نوشت، به گفته معاون خدمات شهرداری تهران، ۳ درصد از ۱۵ درصد کارتن خواب های شناسایی شده، زنان باردار هستند.



(خبرگزاری تسنیم - ۹۴/۴/۳) (خبرگزاری آنا - ۹۴/۴/۲۲)

جنایت اسیدپاشی بر روی دختران و زنان، موضوع دیگری بود که در این ماه، از اصلی ترین موارد نقض حقوق زنان محسوب می شد. حداقل ۴ زن در ایران هدف این جنایت قرار گرفتند. (خبر آنلاین - ۹۴/۴/۶)

در این باره، ابوترابی عضو کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس نیز، به صراحت گفت، در مجازات اسیدپاشی، کاستی دیده نمی شود! (سلامت نیوز - ۹۴/۴/۲)

موضوع خودکشی و خودسوزی نیز از دیگر نمونه های دردناک در میان زنان ایرانی بود. در اینبار، سایت پیام، تصریح کرد که خودکشی زنان ایران در خاورمیانه، رتبه اول را دارد. (سایت پیام - ۹۴/۴/۵)

طرح سرکوب زنان و وارد شدن بالاترین مقامات حکومتی برای اعمال فشار هر چه بیشتر بر دختران و زنان ایرانی، یکی از اصلی ترین پایه های نقض حقوق آنها در ماه گذشته بود.

در این باره خبرگزاری حکومتی رسا از نامه روحانی به خامنه ای برای بررسی جوانب طرح امر به معروف و نهی از منکر خبرداد. محتوای طرح از ورود انصار حزب الله (نیروهای ویژه سرکوب) برای برخورد با زنان خبر می داد. (خبرگزاری رسا، فرارو - ۹۴/۴/۹) به دنبال آن خبرگزاری ایکننا به نقل از رییس کل دادگستری فارس، بر جلوگیری از ورود زنان به ادارات به بهانه بدحجابی خبرداد. (ایکننا - ۹۴/۴/۱۶)



تشکیل «ماموران حجاب» از اقدامات سرکوبگرانه دیگری بود که وبسایت عصر ایران، از آن خبر داده بود. مامورانی که در ادارات، به کنترل زنان در اتاق ها و محل های کارشان می پردازند! (عصر ایران - ۹۴/۴/۲۰)

و در نهایت، دستور خامنه ای و روحانی - رییس جمهور رژیم برای هر سخت تر کردن شرایط برای زنان:

منبع حکومتی جهان نیوز در این باره نوشت، طرح حجاب با درخواست رییس جمهور و مقام معظم رهبری، مورد بررسی قرار خواهد گرفت. این را باید تاکید کرد که طرح امر به معروف و نهی از منکر و گشت ارشاد نیروی انتظامی و اقدامات پلیس امنیت اخلاقی ناجا فصلی و موسمی نیست و به طور کامل و مستمر اجرا می شود. (جهان نیوز - ۹۴/۴/۲۶)

### نقض حقوق اقلیت های مذهبی و قومی

اقلیت های مذهبی، در ایران از اهداف اصلی سرکوب و دستگیری و زندان حکومت هستند. آنها از پایه ای ترین حق خود که حق انتخاب آزادانه مذهب است، محروم شده اند. زنانی که از اقلیت های مذهبی هستند، با سرکوبی مضاعف مواجهند و باید بهای زن بودن خود را نیز علاوه بر گرایشات شان بپردازند.

در اینبار، نامه فرح باغی - از شهروندان بهایی که در زندان یزد محبوس است، گویا بود. او نوشته بود: یک بهایی در زندان یزد هستم. به اتهام تبلیغ علیه نظام و اقدام علیه امنیت ملی محکوم شده ام. اکنون نیز من و برادرم (فریبرز باغی) در زندان به سر می بریم. ما خواهان حقوق حقه مان هستیم. (کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت - ۹۴/۴/۱۶)



نمونه ای دیگر از سرکوب بهائیان در ایران، جلوگیری از خاکسپاری زن سالخورده ای بود که ماموران امنیتی به دلیل بهایی بودن، از دفن اش جلوگیری کردند. پیکر باجی خانم محمدی فر، دو روز بعد از خروج از سردخانه، بلا تکلیف مانده بود. (کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت - ۹۴/۴/۲۳)



### تبعیض علیه زنان

در ماه گذشته، تبعیض علیه زنان ایرانی موضوعی بود که پا به رسانه های علنی باز کرد: باشگاه خبرنگاران - از منابع حکومتی تصریح کرد که روز به روز با محدودیت هایی برای حضور زنان در اقتصاد روبه رو می شویم که از جمله آن می توان به شیوه استخدام، مرخصی، حقوق و دست مزد و نیز عدم تمدید قرار داد اشاره کرد. (باشگاه خبرنگاران جوان - ۹۴/۴/۴)

دنیای اقتصاد نوشت، نرخ مشارکت اقتصادی مردان پنج برابر زنان است. (دنیای اقتصاد - ۹۴/۴/۱۰) وبسایت ایلنا به نقل از معاون روحانی در امور زنان تاکید کرد: در طرح سهمیه بندی برای حضور در مجمع تشخیص مصلحت، زنان رای نیاوردند. (خبرگزاری ایلنا - ۹۴/۴/۲۲)

و در نهایت، حسین مظاهری رئیس حوزه علمیه اصفهان، تبعیض علیه زنان را «نیاز حکومت» دانست و گفت: فعالیت همزمان زن و مرد در مراکز آموزشی مانند مدارس و دانشگاه ها مغایر با اهداف حکومت است. (عصر ایران - ۹۴/۴/۱۳)



### اعتراضات زنان

ماه ژوئیه، ماه اعتراض بود. ماهی که در آن دامنه اعتراض زنان پرستار به معلمان هم کشیده شد. اعتراض پرستاران به وزارت بهداشت روحانی بود. آنها خواهان تصحیح طرح عملکرد بودند. طرحی که به جای اعطای دستمزد متناسب با ساعات کاری، پرستاران را محروم و جیب حامیان دولت را پر کرده بود.

تظاهرات و تجمع زنان پرستار، تهران و سایر شهرهای کشور مانند تبریز، شیراز، اصفهان، کرمانشاه، همدان و مشهد را در بر گرفت. آنها به طور روزانه و پیگیر، در مقابل بیمارستان ها، مجموعه های پزشکی و نیز موسسات شان، تجمع و تحصن کردند. (خبرگزاری فارس - ۹۴/۴/۷)

در تحولی دیگر، شاهد تجمع همسران کارگران شهرداری در مقابل ساختمان شورای شهر انزلی بودیم. آنها می خواستند اعتراض خود را حضوری به گوش مقامات برسانند که از ورودشان به ساختمان، جلوگیری شد.





«ما به اسیدپاشی بر زنان تن نمی دهیم»، محور اصلی تظاهرات مردم مهاباد بود. آنها در اعتراض به این جنایت هولناک، به خیابان‌ها آمدند. یکی از قربانیان اسیدپاشی، سوسنه اسماعیل‌نژاد دانشجوی رشته عمران بود. برادر این زن جوان، تصریح کرد که نهادهای امنیتی وابسته به حکومت، مقصر اصلی این جنایت‌ها هستند. (کمیسیون



زنان شورای ملی مقاومت – ۹۴/۴/۲۵)